

Бъдете благословени, просветители!

училище "Кирил и Методий", 24 май 2011 в Париж

На 22 май 2011 година госпожа Горгачев отново събра десетки българи на поляните на селцето Моренвиллие, недалеч от Париж, за да отпразнуваме отново красивия празник на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, на славянската писменост. Делото им ни прави уникални и неповторими в днешния свят. На този ден всички гордо заявяваме, че сме българи. Дължим го на светли личности от онова далечно минало, в което е живял един мъдър цар - Борис I, който е имал далновидността да прозре, че род се сплотява, запазва и пребъдва само когато има собствена култура и когато пише своя език със своя писменост. Когато солунските просветители, братята Кирил и Методий, създават тази наша писменост, а учениците им, Климент и Наум, Сава, Горазд и Ангеларий я разпространяват. Благословено да бъде делото им, да пребъде светлината му!

За училище "Кирил и Методий", това е и патронен празник. През последните седмици, докато очаквахме децата си пред училището, прозвъняваха по няколко нотки, довяни от вятъра, долавяхме думички в шумоленето на пролетните листа. Поради характера на събитието, настоятелството настоя програмата да е съвсем кратка. Художествените ръководители, Татяна, Рени и Роси, направиха чудеса. За 15 мънички минутки, децата ни изпяха химна на Кирил и Методий, изрецитираха стихотворение, изпяха още 3 хубави песни, изтанцуваха един народен танц и за завършек, поведоха едно дълго общо хоро. Тези мънички 15 минутки ги направиха наистина част от България, от вековната ѝ култура, от славното ѝ минало, и искаме да вярваме, от гордото ѝ бъдеще. А нас възрастните, ни разтърсиха до най-съкровеният кътчета на душите ни. Защото, когато вашето дете, родено и отгледано някъде по света, на вас, който сте изкоренено дърво, ви изпее този химн и знае защо го пее, емоцията е равна на катарзис.

Малко по-късно учителките и децата изплетоха красиви венци. За да продължим и да им предадем и тази красива традиция от нашата си България. Валя, учителката на най-мъничките, обеща да организира специален час за плетене на венци.

Поради организационно объркване, пропуснахме, не успяхме, но в никакъв случай не сме забравили, да благодарим на няколко души. Правим го сега.

Госпожа Горгачев, приеете огромната ни благодарност за всичко, което вършите, за цялата Ви добра енергия, за да дадете възможност веднъж годишно да се съберем от цяла Франция под Вашето крило.

Благодарим на всички, които по някакъв начин помогнаха този празник да се състои.

Мили ни учителки, честит празник! Този празник на първо място е ваш. Вие, които огранотявяте децата ни, които поддържате огъня на българското, дори и в толкова сложната ситуация на българските училища в чужбина. Бъдете благословени!

В края на 2010, 4 години след започването на процедурата и след като през 2009 година, господин Никола Саркози застана зад идеята, френската кухня беше включена в световното наследство на Юнеско.

"Сред световните традиции, които ще се конкурират за вписване в списъка, са и испанските кули от хора, азербайджанският и персийският килим, пекинската опера, акупунктурата и китайската медицина. На това заседание на световната организация няма нови предложения за нематериално културно наследство от България. ЮНЕСКО ще разгледа кандидатури от общо 29 държави, преди да вземе решение кои да са новите попълнения в списъка. В него вече има 166 традиции, занаяти и изкуства от 77 държави."

Новинар, 16.11.2010.

Ако това не е хрумвало на никого до сега, което ми се струва невероятно, то ние ви подаряваме тази идея. Държавници, бъдете далновидни и отстойте българската писменост, така както са го направили преди векове предците ни. Без тях България нямаше да е.

Честит празник на всички просветители и радатели на българската култура и образование!

Боряна Евтимова,
секретар на асоциацията „Български език - език европейски“

